

Udvalg, som jo antagelig faar med Sagen at gøre, om det ikke var muligt at faa nogle mere letfattelige Bestemmelser end dem, som findes anført i § 3; der skal jo i alt Fald noget Studium til, forinden man bliver klar over, hvorledes disse Regler ville virke. Jeg ved, at adskillige Medlemmer have besværet sig over, at det er alt for indviklet, og der maa sikkert ogsaa, navnlig hvis den højtærede Minister paa det Omraade vil bistaa Udvalget, kunne findes mere letfattelige og overskuelige Regler end dem, som findes anførte i § 3.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sandbæk) udtalte sig i Gaar meget indgaaende og ret kritisk angaaende Administrationen indenfor Københavns Kommune. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, for det første, fordi jeg ikke mener, at det har saa særlig stærk Tilknytning til det foreliggende Forslag, og ogsaa fordi jeg mener, at skal dette Spørgsmaal tages op til Drøftelse, er der andre ærede Medlemmer, som i saa Henseende have mere indgaaende Kendskab til det Forhold end jeg. Men naar det ærede Medlem bl. a. kritiserede, at Lønningerne her i København vare for høje, saa er det jo noget mærkeligt, at noget saadant fremsættes fra den Side. Thi der har ikke sjældent her i Salen lydt Anker over, at man her i Københavns Kommune ikke betalte Lønninger, som vare høje nok. Jeg erindrers saaledes, at i sin Tid, da Seminarieloven var til Behandling, kritiserede det daværende Medlem fra Kellersrup (Jensen-Knudstrup) skarpt Københavns Kommune, fordi den betalte Lærerne for lille en Løn. Ved en anden Lejlighed husker jeg, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) meget skarpt kritiserede Københavns Kommune, fordi den betalte Skovarbejderne for lille Løn. Altsaa, det synes at være lidt vanskeligt for Københavns Kommune at kunne gøre det Parti tilpas paa det Omraade; snart betaler den for meget, snart betaler den for lidt. Men jeg tror i det hele taget heller ikke, at det bidrager til at fremme den Sag, vi her have til Behandling, at man paa et specielt Omraade, som f. Eks. Forsørgelsesvæsenet, kommer ind paa en saa detailleret Udredning af hele det Forhold, som det ærede Medlem var inde paa i Gaar. Men hvis den ærede Ordfører med sin Udtalelse vedrørende de københavnske Forhold har villet udtrykke, at han gerne saa, at Københavns Kommunalbestyrelse fik mere Frihed til at op-

kræve de Skatter, der ere nødvendige, for at Kommunen i det hele taget kan administrere, og at den kunde blive fri for som nu hvert Aar at optage betydelige Laan for at kunne administrere de under Kommunen sorterende Forhold, saa vil det ærede Medlem kunne være sikker paa Tilslutning fra mit Partis Side. Allerede under Skattelovens Behandling blev der jo fra Socialdemokratiet stillet Krav om, at København i saa Henseende blev stillet lige med andre Kommuner; og jeg føler mig overbevist om, at i hvert Fald Flertallet i Kommunalbestyrelsen i København meget gerne vil have Frihed paa det Omraade. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem vil yde sit Bidrag til, at det Forslag, som ganske vist er vedtaget her, men som jo nu ligger oppe i Landstinget, om en anden Ordning af de københavnske Skatteforhold, bliver ført igennem. Jeg tror, at Københavns Kommunalbestyrelse og Socialdemokratiet her i Salen med Tak ville modtage enhver Støtte fra de forskellige Partier her til at faa bragt det Forslag frem til Vedtagelse; i Øjeblikket synes der jo ikke at være de bedste Udsigter.

Vi ville i det hele taget fra socialdemokratisk Side af al Magt bidrage til at faa et virkelig retfærdigt Skattegrundlag; og man skulde jo ogsaa synes, at vort Land dog ikke er saa stort, at det ikke skulde kunne lykkes at faa Forholdene ordnede saaledes, at de, som kunne arbejde, ogsaa kunne faa Arbejde, og at de, som skulde under Forsørgelse paa Grund af Sygdom, Alderdom eller lignende, ogsaa kunne faa en forsvarlig Forplejning uden Hensyn til, hvor de ere forsørgelsesberettigede, saa at dette sidste Hensyn ikke skal spille nogen Rolle, og at det maa kunne lykkes Stat og Kommune i Fællesskab at faa en saadan Skatteordning, at man til Fremme af en forsvarlig og human Lovgivning er i Stand til at udligne de Beløb, som ere nødvendige hertil, paa en retfærdig Maade uden Hensyn til, hvor de paagældende bo. For at opnaa et saadant Resultat skal mit Parti være villigt til af al Magt at støtte Bestræbelser i den Retning, hvad enten de fremkomme fra enkelte Partier her i Salen eller fra Regeringens Side. Vi skulde altid være villige til at yde vor bedste Medvirken til, at saadanne Forslag kunne blive gennemførte.

Berntsen: Af Folketingstidenden ser jeg, at den højtærede Indenrigsminister i